

Nowiny

DLA WSZYSTKICH

DZIENNIK ILLUSTROWANY
Cena nru wszędzie
3 ct. (6 hal.)

PRENUMERATA w Krakowie i Podgórzu miesięcznie K. 1:40
za odnośną do domu dopłaca się 70 hal. zry.
Na prowincyi miesięcznie K. 1:50
Prenumerata za granicą:
miesięcznie 1 mk. 80 fen., 8 franki 60 ct.

OGŁOSZENIA

Na pierwszemu stronie przed tekstem za wiersz peltu I K. ogłoszenia na czwartą stronę za wiersz peltu po 20 h. Nadesłane za wiersz 60 h. Inzeraty prowadzi w swoim zarządzie p. St. Cyrankiewicz, ul. św. Jana 1. 30, dom pod „Pawim” od 8 r. do 4 popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt

Na lwów skład i ekspozytury Agencya Sokolowska — Pasaż Hausmana 9. —

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
ul. Zaczęcie 7 (obok gmachu starostwa)
Telefon Nr. 512.

Redaktor naczelny:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefoniczne i listowe przysyłają redaktorze — (TELEFON 512) — od godziny 7 rano do godziny 8 wieczorem. Reklamości łącznie zwraca się.

„Nowiny” wychodzą codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych. — W chwilach ważnych dodatki wieczorne.

Zwraca się uwagę na ogłoszenia W. BEŁDOWSKIEGO o „SALVESOL”

Nowe przedsiębiorstwo. Z Nowym Rkiem powstaje w Krakowie w Ryńku ul. 91. wiaś wia odwachu nowa placówka przemysłu krajowego pod firmą Stanisław Grünberg i Ska. skład artykułów technicznych i krajowych wyrobów metalowych. Przedsiębiorstwo to, które uzyskało wyłączone zastępstwo szarytynie u nas i za granicą znanych fabryk krajowych pp. Jary, Góreckiego i Petersenima, powołano sobie za jedyną sadanie wyrośnięcie w szerszy obrót wyrobów przemysłu ciężkiego. Ten chlubny zamiar spodziewany się znajduje szeroki oddźwięk w całym naszym społeczeństwie, gdyż już najwyższy czas stanąć o własnych siłach. My z naszej strony nowe przedsiębiorstwo witamy staropolskie „Szczęść Boże”.

Kapusta

kiszona Morawska szatkowana i w główkach na gołąbki, wyborna przekładana jabłkami i funt 10 ct. w handlu

Józefa LITAWSKIEGO
Kraków, plac Szczepański L. 6.

Ostatniego dnia roku.

— A kiedyśmy dożyli ostatniego dnia w roku, to go uczcijmy godnie... Niecóż na kominku ogień strzela wesoło... Ile razy usłyszysz się mocny trzask płonącej głowienki — jakby strzelił z bąta na koźle... tyle kawałków w tym karnawale zajadzie bućcie i bućcie przed dwór po panienkę... Toż to będzie w domu kłopotu...

„Strzelaj ogniu na kominie!
Heń, z za morza, ku dziewczynie
Już królówieć piękny płynie...
Sylwestrowy bal wyprawi...
Chć u taty trzask pusty,
Pan wesele bućne sprawi,
Zanim skóćcisz się zaputy...
Strzelaj ogniu na kominie!”
Dolóż tedy drzewa do ognia. Potem garsć jałowcu ciśnieć poza siebie na węglik... „Jako grmionica od burzy — tak mór jałowcem wykurzy...”

A skoro dziady nasze jałowcem kaddiem wyganiali przez za góry cholę, albo morowe powietrze — toć i stary rok, brzydki rok, godzi się wykurzyć, na sto wiatrów przepędzić, również przy pomocy

jałowca i czekać uroczyste przysięcia upragnionego nowego latka.

Jesliży zaś ziarno, gdzie niekto, poza siebie w tył rzucone, nie wpadło w sam ogień, podając je z ziemi i przez drzwi na śnieg wyrzucić uważnie, żeby — broń Boże — nie zostało się w domu, bo to nie dobrze... To akuratnie tak samo, jak gdyby jakaś bieda, co to się w starym roku przypatła do człowieka, chciała się i w nowym nie opuścić... Skoro spalić się nie chce, wyrzódz precz na pole — niech tam zmarznie!

A dużo było tej biedy w starym roku! Więc kto chce pozbyć się jej na zawsze — ma na to sposób łatwy.

Wczelakia kawałek ze świeczecznego pietywa (jest ono jeszcze w każdym domu, przechowywane przez gospoście koniecznie do Trzech Króli...)

W sta ym tworze m... k... koniec godów nie w Młodzianki... po same Trzy Króle chowają pierniki, kołaczki i strude, wszelkie sm. kółki...”

Ołóż z ciasta tego lepi się potwórna figurkę, podobną do śmierzki z kosa... Oro wszelakiego zła uosobienie brzydkię k... potaż każdy z domowników nogą i z k... w kął poniewierana bieda utraci po drodze co najmniej swą kose... A wtedy w ogień z nią; niech się spali, aż z niej nie będzie widno ni popiołu...

Już po biedzie! Niema sobie co zaprzęcać nią głowy...

„Szczodry wieczór” wszystko dobre dziś przyniesie... „da i szczęście i zamęgie... trzeba tylko umieć brać — co ma szczodry wieczór dać!” Odbiera zaś każdego bez wyjątku, a już człowiek sam sobie winien, jeśli nie umiał korzystać z tego szczęścia... Szkoda tylko, że „tego nie słychać, ni widać — co szczodry wieczór ma ci dać...” Kto jednak bardzo ciekaw i brak mu cierpliwości czekać na to, co będzie w przyszłym roku, może wreszcie odrobinkę uchylić rąbką wielkiej tajemnicy...

Od czegoż wróży. Wieć dziś, podobnie, jak w Andrzejkowy wieczór, można sobie topić i z figur ułanych wróżyć sobie i drugim... Panny zawsze skore do tego...

A stary utrzymują znowu, że im dziś kabała powie o wiele więcej i wyraźniej, niżli kiedykolwiek indziej przy piątku lub poniedziałku... Za to nowy kłopot z dziewczętami, którym nie dość wiedzieć, czy blondyn, czy brunet, lecz zachcewa się im jeszcze i imienia, czego już z kart, ani rusz, wyczytać przez najdoswiadczone okulary starowinki... Ale jest na wszystko sposób w ten szczodry wieczór.

Bierz się ostro nożyk i obrań nim jabłko w taki sposób, żeby od góry do dołu w krag nie przerwała się nigdzie lupinka, z której musi powstać długi taśmieniec.

Tę oło oberzynkę ciska dziewczyna po za siebie, a co się jej potem na ziemi uda, odeczytać w esach flores. cz jakie tupa,

Straszny wypadek. (Petrz: Ze świata: Kronika Ilustr.)

Krajowego wyrobu ubrania najtańsze tylko w Związku Krawców ulica Floryańska 7.
Palta po 13—15 zkr. i wyżej, ubrania marnarkowe po 10, 12 i 15 zkr.

upadły, utworzy, to uważa za literę, od której zaczyna się imię lub nazwisko przysięgłego męża.

Gdyby żadnej litery nie dało się odgadnąć z lupinki, to można albo do trzech razy powtarzać próby z tą samą obłązka, albo też obrać zaraz inne obłązki, drugie — do trzeciego.

A jeżeli rzuciła się poza siebie lupka, to litera oznacza mężczyźnię, już w starym roku poznane, przeciwnie zaś, kiedy się przed siebie ciśnie na ziemię obłązany, wóźba dotyczy dopiero człowieka, którym szczydry wieczerz obdarzył dziewczę, czyli, że poznanie nastąpi w przyszłym roku w ciągu zapust.

Zamiast jabłek używają gdzieniegdzie dziewczęta wiejskie w tym celu długich obłązanych z ziemniaków i kładą je wieczorem psu na łeb, końcami zaczepiając o uszy: psiek w tej chwili wstrząśnie głową i straci na ziemię łupę, z których odczytuje się skwapliwie, co wóźba...

O, dżis to wszyscy wóźbami się bawią, chcąc za każdą cenę, choćby w czasie przyszłości odgadnąć.

A już najczęściej wszelkie wróżenie odbywa się przed samą północą, do której, jak wiadomo, należy bezwarunkowo przeczekać na nogach — żebym Nowy Rok zastał koniecznie każdego czuwającym...

Gdzieniegdzie w tej przełomowej chwili, kiedy stary rok ustępuje miejsca nowemu latu, gospodarz trzyma w proggu domu o północy „świat” w ręku — znany dzieciom w porze kołowej „świat”, z opłatków różnokolorowych wystrzyżony i ulepiony.

Inni o tej godzinie północnej polykają opłatek wigilijny, którego nie powinno zabraknąć do Nowego Roku w żadnym domu... Choćby najuboższa chatka, nie brak w niej chleba-opłatka od Wigilii do Nowego Latka...

Ale są tacy, co z tym opłatkami w zanadrze wybijają się w „szczydry wieczerz” na wyprawę po szczęście... Lubo mroźno i śnieżno, a ciemno — idzie się po szczęście w świat. Co się wtedy znajduje na drodze — to schować i uszanować należy,

a nie pogardzić tem, choćby napozór żadnej wartości nie miało... To szczęście prawdziwe: „Trzeba ino umieć brać — co ma „Szczydry wieczerz” dać!”

List teatralny ze Lwowa.

(Opera we Lwowie i deficyt p. Pawlikowskiego. — Bellem Rydla.

Dyrektor Pawlikowski w bieżącym sezonie postanowił nie prowadzić opery — i rzekł się subwencji sejmowej na cele opery. Na podstawie kontraktu z gminą m. Lwowa nie ma p. Pawlikowski obowiązku utrzymywania opery, a tylko na skutek pobieranej na utrzymanie opery subwencji kraj. 20.000 k. ma obowiązek dawania co najmniej 30 przedstawień operowych. Otóż z tego obowiązku wywiązał się p. Pawlikowski i w obecnym roku, ale w drugiej połowie sezonu nie chce prowadzić opery z powodu deficytu zatrzymując tylko operetkę. Albowiem tak samo jak wszyscy poprzedni dyrektorowie a to Stanisław i Jan Dobrzański, Niemcewicz, Barcz, Szaydowski i Schmidt — tak samo p. Pawlikowski poniosł ogromne straty na operze, wynoszą one podług ksiąg, prowadzonych przez buchalterów magistrackich, w przeciągu 5 lat około 300.000 koron.

Nie chce ponosić w dalszym ciągu tak olbrzymich strat, wszedł on z r. w stosunek z długoletnim reżyserem p. Chładowskim, który pomimo doświadczenia, pomimo bardzo oszczędnego prowadzenia opery, zakodczył sezon stratą kilkunastosięcienną, ucieczką i... pozostawieniem długów.

Nie jest to bardzo zachęcające, nie dziwimy się wcale, że w tym roku p. Pawlikowski nie chce ponad obowiązek czynić ofiar... na to, aby wywołali ze Lwowa grube tysiące Bel Sorel, Dianni, Russitano, Bellincioni, Lanfried, Rawnier, Brunelli etc.

Subwencja na operę wynosi 10.000 zł. — wystarczy to zaledwie na sezon dla jednej primadony.

Jeżeli p. Pawlikowski ma się już rujno-

wać na teatr lwowski — to niech się raczej rujnuje na dramata polski — nie na operę włoską...

Jest to pierwszy sezon zimowy, w którym nie ma opery i wyszło to tylko na dobre sztuce rodzinnej, dramatowej polskiej... Opera nie wytwarza konkurencji dramatowi — i dlatego dramat ten w tym roku najlepiej jest prowadzony i najwięcej cieszy się sukcesem.

W teatrze wystawiono onegdaj „Bellem polskie” L. Rydla z muzyką Świerzyńskiego. Są to żywe jasełka ze słajkami bellemjskimi, chórami aniołów, królem Herodem i dyabłem, spisane według tekstów szopki krakowskiej. Przeróbka p. Rydla polega na tem, że w utworze jego przeciwnie, jak w szopce ludowej, świat polski bierze udział w akcji biblijnej, zanosi swój protest przed tron Heroda, a do słajek bellemjskiej od stóp Królowej Korony Polskiej niesie swe żale i modły. Cud bellemjski dzieje się pod Krakowem, w obliczu Wawelu, w sercu Polski. Gała Polska za przewodem pastery dąży do Bellem, więc; lud, królowie (Trzej Królowie) to Kazimierz Wielki, Jagiello i Sobieski, husarze, powstańcy, unicy z Podlasia, matka z Wrześni ze swoimi katowanymi dziećmi. Każdy idzie z swą chałwą lub białem, a jest tego cierpienia tyle, że matka Boska Hosiawa pada przed Synem na kolana, wzywając łaski dla swego ludu.

Jasełka p. Rydla są dziełem wysoce patriotycznym, do niecenia uczuć nadozwolonych nader przydatnem. Szczególnie rzecz piękna i zajmująca, podniosła w końcówce apoteozę, a miejscami wesoła — istic w stylu szopkowym.

Reżysera była bardzo staranna. Artysty, zwłaszcza pp. Solski i Roman, grali wybornie.

Z Królestwa Polskiego.

Z Warszawy. Pisma warszawskie jednomyślnie stwierdzają, że rok bieżący był fatalny dla wszystkich, dla średnio-zamożnych

BURFORD DELLANNOY.

Tajemnicze lekarstwo kobiecego

przełożył i opracował
Dr JULIUSZ BANDROWSKI

XXXVI.

Obłąkany.

Imię Jerzego Rissona figurowało między członkami „Królewskiego kolegium medycznego” co upoważniało go do dodawania do podpisu liter M. R. C. S., oznaczające najwyższe dystrykty lekarskiej i wyznaki ich na mosiężnej tablicy, przybitej przez jego drzwi.

Osobistość jedna podobnie wysokiego stopnia wiedzy lekarskiej, odgrywała już w niniejszym opowiadaniu główną rolę. To doktor Morgan.

Druga podobna osobistość zajmie szczerpie tylko miejsce.

Jednakże, jak każdy łańcuch zależy od swych choćby najmniejszych ogniw, tak i w tej scenie tej czysto epizodycznej postaci sprowadził nieoczekiwane rozwiązanie dramatu.

W chwili pojawienia się jego w toku tego opowiadania, Jerzy Risson był obłąkanym.

Zmartwienie, które przywalało go nagle

z siłą kowalskiego młota zniszczyło równowagę umysłową tego człowieka i tak już zgnębionego i znuzonego.

A przyczyną tego zmartwienia: kryminalne przedsiębiorstwo pewnej kobiety i głupota drugiej.

Niegdyś Jerzy Risson był bardzo pięknym mężczyzną i bardzo zręcznym, bardzo wziętym lekarzem.

Jakkolwiek nieznaczna początkowo, wzma-gała się jednak jego klientela z dnia na dzień, otwierając przed nim szeregową przyszłość.

Wesoło podejmował ciężką dla innych walkę o byt.

Szczerzył się posiadać piękną małżonkę i trojga również pięknych dzieciąt, z trudnością mógłby był odpowiedzieć na pytanie, czy żonę więcej miłuje czy dzieci.

W obecných czasach szczegóły do dosyć rzadki, aby go nie pominąć milczeniem.

Nie często spotyka się mężczyzn tak wiernych, a tak gorąco umiających kochać i kochanych nazywając Jerzy Risson.

Spędzał też na łonie rodziny w domu wszystkie swe wolne od zajęć chwile i nigdzie nie czuł się tak szczęśliwym jak u ogniska rodzinnego.

Mimo wszystkich tych i tak rzadkich i tak cennych przymiotów, nie mógł przeszkodzić zaszczepieniu pewnych, niebez-

piecznych zacyzów w sercu swej małżonki, a mianowicie szczydności i niewiarę.

Niepodobnem mu było wypieć ani uleżyć te dwie choroby umysłowe, przed którymi w niwecz obracała się cała jego wiedza lekarska.

A nigdzie nie widziano małżonki bardziej wiernego, bardziej lojalnego nad niego. Nie widział nikogo innego prócz żony nie myślał o nikim innym, prócz o żonie, a jednak podejrzania, które żywiła względem niego, zatruły mu i zniweczyły całe szczęście.

Niemna nieszczęśliwy róż bez kołców, a robak się legnie i w najubojęźniejszym kwiecie.

Risson miał między swemi klientkami niejaką panią Smythe, kobietę zamężną, która wywierała rzeczywisty wpływ wśród grona chorych doktorów.

Otóż tak się zdarzyło, że zalety fizyczne Rissona wywarły wielkie wrażenie na pani Smythe.

Było to nieszczęście, ponieważ p. Smythe była niedobrą kobietą.

W życiu spotyka się co krok kobiety tego rodzaju. Doktor mocno nie dowierzał ludziom — a szczególnie strzegł się kobiet — niemniej w dalszym przebiegu leczenia odwiedzin tej klientki czuł się jakby w kłopotcie, gdyż żadna zgoda niedyspozycja nie usprawiedliwiała już jego tu obecności.

Ogag dalszy nastąpi.

12 kgr. Herbatników 60 cnt.

w kilkudziesięciu gatunkach.

poleca

Cukiernia Lwowska
Jana Michalika
Floryńska 45.

szczególnie, a dla biedaków wprost straszny. — Skutkiem wojny, toczącej się na dalekim Wschodzie, stan ekonomiczny w Warszawie pogorszył się znacznie, młódstwo fabryk bądź zawiesiło zupełnie czynności, bądź też zmniejszyło do minimum, obroty w magazynach kupieckich zmniejszyły się niesłychanie, instytucje finansowe odmawiały zrealizowania weksli, które w zwykłych warunkach chętnie były przyjmowane, wobec czego te niesłychanie wielkie zapasy gotówki, jakie pozostały w kasach bankowych, zostały unieruchomione. Oczywiście, stan ten krytyczny zaznaczył się najwyraźniej przed świętami właśnie, które w latach ubiegłych poprzedzane były zawsze ruchem wyjątkowym.

W roku bieżącym w dni przedświąteczne panowała niezwykle martwość w ruchu apładowym. A kiedy ludność wydała na święta bądź to bądź ostatni grosz, łatwo domyślić się, jaka stagnacja zapawała po świętach na rynku warszawskim.

Z KRAJU

Wieliczka. Dochodzą nas liczne skargi na niegrzeczne postępowanie z publicznością listonosza Marcina Ślawieńskiego. Można kierownik poczty pociągowej listonosza, że pierwszy jego obowiązkiem jest grzeszność wobec stron i że są środki na to, aby go ewentualnie do tego zmusić.

Ślawieński na zapytania odpowiada zwykle gburuwało, a biedniejszych i włościan traktuje jak swoich podwładnych. Na razie tyle.

Z Rzeszowa. We wtorek na godzinę przed niedzielną pojeżdżą osobowego popołudniowego z Krakowa, byliśmy świadkami smutnego wypadku. Tutejszy kolejarz lampiarz, wytęszony budość, człowiek stary, oczekując spóźnionej „osobówki” strzemił się „na chwile” w swojej służbowej budzie i właśnie w tej chwili w niewytłumaczony sposób wyjechał się nań nafa obficie z naczynia i zapaliła się na nim. Głowy spotroszone płomieniem zdługo się starców na ratunek — po długich usiłowaniach udało się wreszcie ugaszyć ogień na nieszczęśliwym za pomocą silnego i grubego strumienia wody ze studni, zaparkowanej w wodę lokomotywy. Życiu nieszczęśliwego grozi poważnie niebezpieczeństwo.

Nowy Sącz, 29 grudnia. (Teatr ludowy. — Wypadek kolejarzy). — Lwowski teatr ludowy pod kierownictwem znakomitego artysty p. Pilarskiego, przedstawiał u nas we wtorek w sali „Sokoła” dramat Prybyczewskiego p. L. „Matka”. Wystawiono go z pięctwem, wspaniale, artysty zaś ze swej strony przyczynili się według siły do powodzenia dramatu. W pierwszym rzędzie należy się wielkie uznanie p. Arciszewskiej w tytułowej roli i Olekowi w roli córki opiekuna. — Sprzyjający warunek zewnętrzny i intuicyjny talent tych artystek, sprawiły, że odwzorowanie przez nie postaci było znakomite. Bardzo dobrze był p. Pilarski, jako Przyjaciel. P. Pilarski odegrał i zrozumiał rolę jak należy. Z wielkiem przejęciem i zrozumieniem odegrali swe role p. Rojewski i p. Zwildicz (Konrad). W mniejszych rolach odznaczali się p. Kalinowski i inni. Publiczność przyjęła sztukę owacyjnie.

Dziś pod przewodnictwem radcy p. Kocha rozpoczęła się przed trybunałem handlu. sensacyjna rozprawa kolejowa z powodu nowego wypadku, jaki wydarzył się tu na przystanku kolejowym w nocy z 22 na 23 lutego b. r. Powódka, 18-asto letnia żydówka, Maryem Gellerowa z Mazany Dolnej, zastąpiona przez dwóch adwokatów, dra Silbermanna i dra Neubergera, żąda nawizacji 50 tysięcy koron, renty po 240 koron miesię-

cznie i t. d. z powodu uszkodzeń, jakich doznała krytycznej nocy. Rozprawa potrwa kilka dni.

Z Białej pisał nam: Dnia 22 bm. odbyła się w szkole polskiej im. Tadeusza Kościuszki w Białej uroczysta „Gwiazdka”. W obchodzie sali szkolnej, przy zgaszeniu światła, wzniesiono hymn, w obecności inteligencji polskiej śpiewała dziesiąta polska piękna kolumna i pieśni patriotyczne. Po przemówieniu dyrektora szkoły p. Mildnera i podziękowaniu jednej z uczennic nastąpiło rozdawanie upominków. Wszystkich dzieci bez wyjątku w liście 600 (wraz z dziećmi z Leszczyn) otrzymały podarunki.

Do pomysłowego rezultatu „Gwiazdki” przyczyniło się przedewszystkiem nasze patryotyczne społeczeństwo, przyczyniły się również niektóre wybitne firmy krakowskie, panie polskie w Białej, które bezinteresownie zajęły się szyciem sukienek, oraz garstka „Polonii” białskiej, która nie szczędziła oiar dla biednej młodzieży polskiej, czego dowodem, że kwestując panie: dyr. Mildnerowa i Szellak zebrały w samej Białej około 600 K. Z członków komitetu, który zajmował się w rozdaniem „Gwiazdek” zastępcą, na złączonegożenie uznania pp. Mildnerowa, Dubowka i dyr. Mildner, którzy nie szczędząc trudów i starań, z prawdziwym zapałem i gorliwością starali się, aby „Gwiazdka” wypadła jak najpomysłniej.

Ze świata: Kronika ilustrowana.

Straszny wypadek. Przed kilku dniami zdarzył się w Charlestown we Wschodniej Wirginii straszliwy wypadek. Dzieci szkolne wybrały się pod kierunkiem nauczyciela na wycieczkę. Wśród śpiewów i wesolej pogawki jechała dziesiąta na 6 wozach przez most nad rzeką Elk, głęboką w tem miejscu na 15 stóp. Nagle zerwały się więzania, most się załamał, a wozy wpadły w wodę. Przesażo 20 dzieci zatopione, resztę zdołano wy ratować.

Katastrofę tę przedstawiła klisza, zamieszczona na pierwszej stronie w dzisiejszym numerze.

Co słyhać w mieście?

Kraków,
31-go grudnia.

KALENDARZ.

Dziś w sobotę Sylwestra. — Jutro w niedzielę Nowy Rok. Mieczysławowa. — Pojutrno w poniedziałek Makarego.

Sobota.

Teatr. W mieście: „Lekkomyślina siostra”, komedia w 3 aktach Wł. Perzyńskiego, o godz. 7 wieczór.

Zabawy. W resnie urzędniczej zabawa sylwestrowa o godz. 8 wieczór.

W Stow. drukarzy „Ognisko” zabawa sylwestrowa o godz. 8 wieczór.

W Stow. kupców i młodzieży handlowej (Wolska 14), zabawa z tańcami o godzinie 9 wieczór.

W „Gwiazdzie” (ul. Graniczna 6) zabawa sylwestrowa o godz. 8 wieczór.

Niedziela.

Teatr. W mieście o godz. 3 po południu „Królowa Tat”, widowisko fantastyczne w 5 aktach A. Walewskiego; wieczór o godz. 7mej „Lekkomyślina siostra”, komedia w 4 aktach Wł. Perzyńskiego.

Kaprysy pogody. Dziwna mamy obecnie pogoda. Po dwadzieścia wcale innym mrozie, nastąpiła prawie od razu, a silny wiatr przemienił się nagle w wiosenny seifek, który stopił śnieg, a zalał ulice błotem i kałużami. Jak zaś stało się to nagle, dowód, że nawet nasz kochany magistrat nie mógł się polapać w tej nagłej przemianie pogody i zapomniał o usunięciu z ulic błota, lub mo że spodziewa się, że przyjdzie krótkość snów mroź i śnieg, a wtedy błota pędzić w śnie. A może to i słusznie? Tymczasem drzejmy obawie i kalosze.

Z teatru. Osterskońska komedia Wł. Perzyńskiego „Lekkomyślina siostra”, powitana z uznaniem przez krytykę lwowską, zapowiada się na próbach jako sztuka wytworna, pełna humoru i głębszej ironii. Odbyła się z niej wczoraj generalna próba pod kierunkiem p. Mielewskiego. Główne role grają panie: Rutkowska, Ordanowa i Sulima, pp. Zelwerowicz, Sobiesław, Mielewski i Sennowski. Autor zapowiedział przyjazd swój na premierę.

Z teatru ludowego. Wobec powodzenia, jakie zdobyła „Lygia” na scenie teatru ludowego, dyrektora wystawa w niedzielę nową sztukę o treści, zaczerpniętą z dzieła Sienkiewicza: „Qno wada”. „Chłion Chlioniades” w scenicznej przeróbce J. N. Popławskiego, obejmuje epikę, którego analogiczny dramat w swojej sztuce nie dotknął. Rzecz dzieje się już po pożarcie Rzymu, Lygia nie występuje wale, a cała akcja obraca się około groteskowej figury Chliona, jego zdrady chrześcijan, nawrócenia i śmierci męczeńskiej. Do sztuki, wymagającej wielkiego aparatu dekoracyjnego i kostiumowego, sprawnego wstręta cyrku rzymskiego i łoża cesarza.

Z „Sokoła”. Przypominamy, że dziś w sobotę w krakowskim „Sokole” wieczornica towarzyska dla członków i ich rodzin, o bardzo zajmującym programie muzyczno-wokalnym. Nie należy wątpić, że sala sokoła okazała się za małą dla wielkiej liczby uczestników.

W Stow. katol. pracowników konfekcyj damskiej, pod wezwaniem św. Antoniego, odbędzie się w niedzielę 1 stycznia 1905 r. o godzinie 3 po południu wspólny apłatek, na który zaprasza się wszystkich członków Stowarzyszenia.

Apłatek. Towarzystwo c. k. weteranów wojskowego, urządziło dnia 8 stycznia 1905 o godz. 1 w południe Apłatek tradycyjny w lokalu „Przyjaźni” ul. św. Tomaza 37.

Uroczyste zainaleza. P. Władaw Czarna, subiekt, złożył w tutęjszej policji znalezione pudła z kufą przeszło 8 koron.

Ogień kominyowy wybuchł wczoraj przedpołudniem przy ul. Grodzkiej 1. 7, a jak mówiono, w węgłarzu Kurkiewicza. Wyjechał natychmiast pluton IV-ty strażnicy potarnej pod auspicjami p. Nowotym i ugasił w kilku minutach ogień „minimalkami”. Szkody nie było żadnej. W dwudziestu minutach pluton powrócił do koszar.

Na stacye ratunkowej zgłosił się wczoraj około 4-jej rano mężczyzna, który nie chciał podać swego nazwiska, zraniony ciężko w rękę, prawdopodobnie w bójce. Opatrzone go.

O krzywoprzysięstwie przeciw Leonowi Goldbergowi, agentowi handlowemu, odbyła się wczoraj rozprawa w sądzie kraj. karnym pod przew. r. dra Muzkowskiego. Okazanie winy zastępcę prokuratora dr. Obłątkowicz, broń adw. dr. Fröhling.

Sprawa przedstawia się następująco: W sporze cywilnym Lubla Weinandiego przeciw Birschowi i Jetti Waldmann o 97 K 60 h., ośk, przesłuchani jako świadek, zeznał pod przysięgą, że Birsch Waldmann i jego żona

Bawelny, wełny, włóczki i przybory do szycia poleca
STEFAN POBREBSKI i Sp., Kraków, Grodzka 2.

zamówił za jego pośrednictwem 100 puszek lakieru. Na podstawie tego zeznania sąd powołał skazańców na zapłacenie za skazanię kwoty.

Na rozprawie wczorajszej zeznali jednak świadkowie, że Waldmannowa wcale nie za-mawiała lakieru, a jej mąż Hirsch Wald-manna uczynił wprawdzie zamówienie, ale pod warunkiem, że przedtem zawiadomi Goldbergera kartką, czy pragnie przyznanie lakieru, czy też nie. Wobec sprzecznych zez-nań Goldbergera i świadków, trybunał uz-nał oskarżonego winnym zbrodni oszustwa przez krzywoprzysięstwo i skazał go na 14 dni więzienia, obostrożnego jednym postem. Skazany zastrzegł sobie 3 dni do namysłu.

Samobójstwo żołnierza. Wczoraj rano o-debrał sobie życie wystrzałem z karabina szosownicz 13 p. p., Fromhold, w koszarach na Prądniku Czerwonym. Powód: niezczepiwa miłość.

Zapiski policyjne. Wczoraj na dworcu przyjeżdżała policja dla braku legityma-cyi wychodząc do Ameryki niemieckiego Józ-e-fa Potemę, pochodzącego rzekomo z Bochni, przy którym znalazłono 111 K. Potemę przy-podawaniu nazwiska twierdził żw, że nazy-wa się Józef, drugi raz znów Wojciech, wo-bec czego nazwiska się podejrzenie, że Polem-pa podał fałszywe nazwisko.

Przygodny strzeliłszy słuhy. Włóczę-ga Andrzej Ścisło spał w rynku dnia 15 b. m. Janka Buchta, szukającego słuhy. Ścisło przyrzekł wystąpić mu sę o dobrą słuhy, lecz naturalnie za pewnem wynagrodzeniem. Gdy jednak Buchta oświadczył, że nie ma przy sobie ani centa, wówczas strzelił za-się, aby Buchta jako wynagrodzenie dał mu własne palto, które oształt przyrzekł mu zwrócić, jeżeli Ścisło da mu jaką kwotę, gdy-sobnie co zrobi w następnego dnia słuhy. Naitym służący zdjął mimo zimna natych-

miast z siebie płaszcz i wrzucił go oszusta-wi, który przyrzekł Buchcie na drugi dzień zaprowadzić go do słuhy, ulotnił się i wię-czej się nie pokazał. Dupiero przedwzrostu, przyjeżdżała policja oszusta, lecz palta od-niego już nie odebrała, bo Ścisło już go sprze-dził.

Awanturnicy kelner. Ubiegłej nocy oko-ło godziny kwadrans na 5, kelner-płotnicy z hotelu szalekiego Józef Trojański, liczący lat 28, widnienno pijany, stanowiący na rogu ul. Sławowskiej i św. Tomusza, począł w przę-tyjęcie dobrego humoru z całej pierzi głośno krzyczyć. Gdy zanięzł policyjny, stojący tam na posterunku, zwrócił mu uwagę na jego zachowanie się, Trojański obraził policyjan-ta przekwasił i uderzył go kilkakrotnie łaską tak silnie, że łaska się połamała. Żel-nierz wyciągnął wtedy szabie i ranął nią kel-nera w rękę. Po opatrzeniu rany przez Tow-zatunkowe, odprowadzono Trojańskiego na inspekcję policyjną, gdzie przy spisywaniu protokołu, oświadczył aresztowany urzędni-ku pol. p. Suchoniowi, „że pójście do are-ztu, ale na jego skórze wszystkie odjidły” Trojańskiego osadżono w aresztach „po te-legrafach”.

Skutki weselnej zabawy. P. Franciszek K., postępują kolewojny, sprzedawca awój fol-wark, jaki posiadał w okolicy Krakowa, zastrzył pieniądze w kasie, a kilkanaśc kasa, zatrzymał sobie na... drobne wydatki. W po-wrót listopada, idąc zażumany ul. Baszto-wa, natknął się na młodą meżatę, Annę Kowal-ską, sę, a która, po krótkiej wymianie, u-dał się na herbacie do pobliskiej restauracji; a następnie po dwóch minutach i był plantami do zaszienek. Tutaj zdżemnił się p. Franciszek, z Kowalską, korzystając z tego, skradła mu pugilares z kwotą 300 K i ulotniła się. Za skradziono pieniądze urządziła sobie Kowal-ska weselą zabawę ze swoim ko hankiem,

Józefem Biela, czeładnikiem krawieckim. Jaka to była „szereka” zabawa, niech świadczy fakt, że faktem za trzę pierści na 10 K, stróżów na oświecie bramy 13 K itp. Za pozostałą z bulanki kwotę sprowadziła sobie Ko-walska suknie i inne więcej dykretne części damskiej garderoby. W kilka dni po tej bu-lance włamała się Kowalska do mieszkania swojego kochanka Biela i skradła mu garde-robę, wartości przeszło 70 K.

Wczoraj rozegrał się przed trybunałem proces przedwiednienno r. dcy dra Muzkow-skiego, epilog tej sprawy.

Biela skazany został na dwa miesiące aresztu, Kowalska na dwa miesiące wię-zienia.

Nabożeństwa na zakończenie roku. Ka-biakup Nowak dzisiaj o godzinie 5 popu-ldnu w kościele O. Franciszkańsko odpra-wi w myśl dawnej tradycji nabożeństwo. Ka-zanie wypowie kanonik katedr, ks. dr Wa-dyldo. Nabożeństwa na zakończenie starego roku odbędą się także w wszystkich innych kościołach krakowskich z wyjątkiem N. Sakramenta, kaniami, proceny i odpie-waniem „Te Deum”.

Bal akademicki w Podgórzu, który od-będzie się 14 b. m. w sali miejscowego „So-kola” zapowiada się pod każdym względem bardzo dobrze. Już obecnie nadobadza liczne zgłoszenia po zaproszeniu, których komitet z braku adresów wszędzie zeznał nie mógł i wypisał datki na cele balu pod adresem skarbnika komit. p. Kosińskiego (Podgórze, ul. Kalwaryjska 1. 32). Nazwiska odpo-dawców będą ogłoszone w dziennikach. Po za-znaczeniu balowo należy się zgłaszać do se-kretarzki komitetu p. Trojańskiego (Podgó-że, ul. Staromostowa 1. 3 p.) Wstęp tylko za zaproszeniem. Bilet rodziny (dla 5 osób) 10 koron. Bilet pojedynczy 3 kor., akade-micki 1 kor. 50 h. Galerya zarezerwowana

O WAWEL.

III.

Trafne uwagi czyni hr. L. Piński także o samym sposobie restauracji. Protestuje on przeciw „odnawianiu” i przerobom, a oświadcza się za konserwację tego, co jest.

I to jest — naszym zdaniem — jedyny system, który może być przy restauracji zamku stosowany, nie tylko ze względów idealnych, ale i materialnych, bo system konserwacji okazał się najmniejsko ko-sztownym, a fundusze restauracyjne będą w każdym razie bardzo szczerpie na zadne przeróbki, dobudówki i t. p. nie pozwola.

Hr. Piński wywodzi:

A teraz przynajmniej incydentalnie kilka uwag o samemże przysłem „resta-urawiu” zamku, skoro już musi się używać tego niebezpiecznego wyrazu, pod którego flagą niedawno jeszcze w całej Europie, a niestety i u nas popolemno tyle strasznych wandalizmów. Przedewszystkiem głównem zadaniem przyszłej restauracji musi być zakonserwowanie z większym pietyzmem tego wszystkiego w dawnej budowie, co ma artystyczne, pamiątkowe lub historyczną wartość. Cenne re-likwie najdroższego dla serc polskich za-bytku architektury nie mogą żadną miarą być oddane na postwę rozmaitych ekspe-rymentów panów architektów nowoczes-nych, podobnie jak to się stało niestety w pobliżu.

Z zakonserwowaniem tego, co zostało, a jest piękne, charakterystyczne lub pa-miátkowe, łączyć się musi wydobycie tych

szczegółów, które są pod trykiem, usunię-cie przemurowań okien, usunięcie ścian, których nie było dawniej, w szczególności obmurowania przeszklonych krążanków.

Oprócz wspaniałych rozmiarów samego zamku, choć nie był on właściwie nigdy dokończony, oprócz pysznych proporcji, poszczególnych kornal, co główna sławę piękności budowy, pozostało wiele pięknych, szczegółów ornamentowych, szczególnie zaś liczne ciosowe ozdoby, obecnie w znacznej części pokryte try-kiem, w niektórych kornalach pierwszego piętra wspaniałe kaselowne pawły, tu kornale marmurowe, ówdzie dekoracje stożki i t. d. W tych wszystkich orna-mentach, a nawet w samej budowie (skle-pieniach itd.) objawiają się rozznaje epoki stylu, od gotyku do późnego renesansu i baroku. Samo przez się rozumie się, że w tem wszystkim nieczego zmieniń ani zatrzeć nie wolno.

Niech przy tej pracy Bóg nas ochroni od dągnięci do unifikacji stylu, nieumie-jętnego odczyszczania i rozmaitych nowo-zwrotów dodatków! Zmodernizowanie kró-lewskiego zamku na Wawelu byłoby ta-kiem samem barbarzyństwem, jak gdyby ktoś, odziedziczyszy dawny, piękny, lecz uszkodzony portret familijny, nie tylko go dał przemalować, ale nadto dawny stroj antenata zmienił na nowoczesny garnitur.

Być może wprawdzie, że zamek o sta-rym wyglądzie i nie bez licznych śladów zniszczenia nie jednemu nie będzie się po-dobał. Temu się nie dziwny; wszak nie brak osób, którym w gruncie wiele lepiej się podoba nowa kawiarnia od starej ka-tery; obawian się nawet, że są one w większości. Tym wszakże osobom nie bę-

dzienno postawiać decyzji o restauracji da-wnych zabytków, a już najmniej wawel-skiego zamku.

Według mego ledy przekonania resta-uracja zamku powinna być wprawdzie u-międłata, a przedewszystkiem pełną pety-zmu, ale wyjść nie powinna poza bardzo ciętne granice. Sio razy bowiem wolabyś nawet, aby zamek przetracił tylko utrzy-mano w dzisiejszym stanie, choć ruiną jest niemal, aniżeli gdyby go pozabawiono pię-tna starożytności. Restauracja cześć ta-ka, jak ja ją sobie wyobrażam, miałaby jeszcze i ten wielki awantaż, że nie wy-magałaby wcale olbrzymich kosztów i nie potrzebował na jej wykonanie czekać kil-kadzieści lat.

Nauczeni doświadczeniem, nie popadaj-my w ten sam błąd po raz wtóry. Któż dziś z ludzi, mających prawdziwie dobry smak i poczucie artystyczne, nie przynę, że restauracja katedry na Wawelu byłaby o wiele szerszą, gdyby pieniądze na ten cel było znacznie mniej i gdyby zty-ło ich wyłącznie na naprawę, a nie na re-konstrukcję, zmiany i dodatki?

Lecz mogłby mi ktoś zarzucić, że ten rodzaj restauracji nie odpowiada główne-mu celowi, na który się zamek (w calosi kiel części) przeznacza, t. j. rezydencji panującego. A gdzież to jest powiedziane, że apartamenta monarsze, mieszczące w w starszej budowie, która przeszła różne koleje, muszą się bityszce i świecić, że wszystko tam musi być wypomadowane i wylikierowane, jak u święto wzbogacone-go parweniuzę? Dla czego u dworu wła-śnie suponować taki brak smaku, skoro go się nie przypuszcza u innych?

Pierwszy najbabszy **Magazyn mebli** w Krakowie przy ulicy Floryańskiej 1. 36. i. p. **KAJETAŃ DUDZIAK** Poleca kompletne urządzenia pokoi oraz przyjmuje wszelkie roboty dekoracyjne i tapicerskie, po cenach możliwie niskich.

za niską opłatą dla widzów. Muzyka woj-
skowa.

Profesor i uczeń.

Przemysław (tel. przyw.), Włodzimierz Worobiel, syn palacza kolejowego z Wilczego pod Przemysłem, uczęszczał przez 2 lata do VII. klasy gimnazjum w Przemysku, lecz w obu latach w ostatnim półroczu otrzymał złą notę. Wobec tego złego wyniku przeniósł się Worobiel do gimnazjum w Podgórzu, gdzie powtarzał VII. klasę. Do Przemysła przyszedł Worobiel na święta. We czwartek rano wypił on w domu za 80 hal. wódki i udał się do gimnazjum. Tu rozmawiał z kolegami, którzy obecnie uczęszczają do klasy VIII. Ci zauważyli, że był błąd i trzaski się, nie umieli jednak wyłomaczyć sobie tego stanu Worobela. Od kolegów dowiedział się Worobiel, że prof. Klemens Chlebowicki będzie miał godzinę w VIII. klasie od godz. 11. Worobiel przypisywał Chlebowickiemu winę tego, że musiał odejść z przemyskiego zakładu, gdyż otrzymał od niego złą notę z matematyki i fizyki. W czasie paazy udał się Worobiel do klasy, spodziewając się tam zastać Chlebowickiego. Nie zastał go jednak i wyszedł na korytarz. Po chwili gdy Chlebowicki wchodził do klasy, padł z korytarza strzał, a profesor upadł na podłogę obok drzwi. W tej chwili usłyszano na korytarzu drugi strzał, a przez otwarte drzwi zauważano padającego na ziemię Worobela z rewolwerem w ręku. — Na odgłos strzałów przybiegli profesoro-
wie i uczniowie z całego gmachu. Dyrektor zawiadomił telefonicznie policję i in-
geniara. Przybyli natychmiast lekarze i funkcyj-
onaryzacje policyjne. Oba rannych prze-
wieziono do szpitala powszechnego. Tu dokonał na prof. Chlebowickim operacji dr Madejski i wyjął kulę z rozstraskanego
kości składowej za prawym białym. Lekarze
przypuszczają, że mimo ciężkiej rany uda
się profesora Chlebowickiego utrzymać przy
życiu. Worobiel umarł o godz. 4 po poł-
dniu, nie odzyskawszy przytomności.

Dyrektor gimnazjum podgórnego p. B. Be-
dnarski domaga się, że Worobiel uczęszczał do je-
dnego z gimnazjów krakowskich, a nie do
podgórnego.

Dymisja dra Körbera.

Wiedeń „N. W. Journal“ wymienia,
jako następcę dra Körbera, hr. Bylandt
Reidla, zaciętego centralistę.

Wiedeń. Zdaje się, że przez dra Körbera
oraz dra Hartla, większość ministrów po-
zostanie w nowym gabinecie. Niektóre
dzienniki przypuszczają, że ministrem spra-
wiedliwości zastąpi dr Tehdrikan, pre-
zydent sądu krajowego wyższego we
Lwowie.

Cześć a rząd.

Praga. „Narodni Listy“, omawiając sta-
nowisko Czechów wobec przystąpienia do
wywodów, że jeżeli zostanie usunięte lak-
zowane „veto“ niemieckie i Czechom zo-
stanie zagwarantowane równoprawienie,
w takim razie Czesi rządowi trudności ro-
bić nie będą. W przeciwnym razie sto-
sunek parlamentarne postąpią niezmi-
ennie.

Zamachy na koleje w Królestwie.

Petersburg. (Ros. aj. tel.) O dwóch
usłowanych zamachach wywołania kata-
strofy kolejowej na linii kolejowej nadwi-
ślańskiej i na linii kaliskiej, donoszą: Dnia
24 bm. na linii Iwanogród-Dąbrowa uszko-
dzone dwa mosty eksplozją. Mosty pro-
wizorycznie znowu naprawiono i straż
przy nich wzmożniono. Dnia 25 bm. spo-
strzegł maszynista kolei kaliskiej petardę
dynamitową na szynach. Petardę jeszcze
nie zas usunęto.

Urzędowe wiadomości.

Sosnowiec. Na kolei żelaznej Dąbrowo-
Debickiej, pod stacją Skarżysko, zdarzył
się onegdaj pociąg wojskowy z towaro-
wym. Kilka osób z personelu kolejowego
zabitych, kilkudziesięciu rannych wojs-
kowych odniosło rany.

Wojna rosyjsko-japońska. Zdobycie Erlungszan.

Tokio. (Urzędownie). Armia obliczona
donosi z pod Portu Artura: Zajęcie fortu
Erlungszan było już w nocy na 28 bm.
zapewnionem. Japończycy zdobyli wielkie
działo, 7 dział mniejszego kalibru, 30 dział
o przebiegu 37 milimetrów i dwa działa
maszynowe.

Tokio. (Tel. Biura Reutersa). Przy zają-
ciu Erlungszanu zdobyli Japończycy 43
dział.

Czifu. Rezultat ostatniego szturmu ja-
pońskiego na Port Artura, który się roz-
począł dnia 26 bm. jest ten, że Japoń-
czycy znacznie rozszerzyli swą linię, oraz
zbliżyli się do Liaotieszanu. Według opo-
wiadania Japończyka przybyłego z Dalni,
żołnierze japońscy zajęli także pagórek
Yanghuban.

Tokio. (B. Reutersa). Z armii oblegają-
cej Port Artura donoszą, że po zajęciu fortu
Erlungszan, mały oddział rosyjski miał
linię dział obliczeniowych i bastyonami, sta-
wił opór i dopiero o godz. 8 zdołał opór
jako przełamać. Według zeznań jeńców,
większość załogi fortu zginęła.

Japońskie straty pod Portem Artura.

Tokio. Według ogłoszonej świeżo listy
strat poległo 48 oficerów, a 58 odniosło
rauny. (Lista nie wymienia miejscowości,
w której poległ oficerowie — prawdopo-
dobnie chodzi o straty pod Portem
Artura).

Obawiać się admirałów. — Tego i Kami-
mura w Tokio.

Tokio. Admiraliowie Togo i Kamimura
wczoraj przed południem wraz ze swymi
sztabami tu przybyli. Odwiednie przysto-
jone ulice zapłynęły tłumy ludności. Za-
stępce cesarza i cesarzowej, ministrowie
i mężowie stanu powitali admirałów na
dworcu. Przed dworcem tysiące młodzie-
ży szkolnej się zgromadziło. Togo i Kami-
mura wsiadli do powozu cesarskiego i
wśród okrzyków „banzai“ udali się do
departamentu marynarki, a stamtąd po
krótkim pobycie do cesarza dla zdania mu
sprawy.

W Mandżurii.

Petersburg. (Urzędownie). Generał Sa-
charow telegrafuje: Dnia 27 stracie prze-
dnie na prawem skrzydle rosyjskiem za-
atakowały 4 Japończyków, którzy odnieśli
też rany.

Wozy pancerne.

Petersburg. Jak dzienniki donoszą z Muk-
dena, doszło do wiadomości kwatery ro-
syjskiej, że Japończycy mają 1000 wozów
pancernych, których przeznaczenie nie jest
jeszcze znane.

Car odbywa przegląd wojsk.

Petersburg. Car i wielki książę Michał
Aleksandrowicz wyjechał wczoraj wieczorem
na przegląd wojsk, udających się na
front bojowy w Azji wschodniej. Car od-
był przegląd wojsk w Mińsku, Ojcz-
sku, Odessie, Boronowicz, oraz w okrę-
gach charkowskim i armawirskim.

Kontrabanda wojenna.

Korespondent londyński „Timesa“ do-
nosi z Petersburga, że w Fentail skonfi-
skowały władze chińskie na granicy chiń-
skiej wielkie zapasy amunicji rosyjskiej,
mianowicie 3,500,000 nabojów karabinow-
wych, które po 1800 sztuk ukryte były w
ogromnych wautachach węgry. W Kałga-
nie skonfiskowano takąż ilość nabo-
jów, podobnie opakowanych. Poselswo rosy-
jskie zażądało zwrotu tej amunicji, poda-
jąc, że przeznaczona jest dla straży posel-
stwa w Pekinie. Chińczycy zarzucają, że
naboje dla poselstwa byłyby sprowadzane
jawnie, jako legalne, a nie przemycane. —
Na ślad tej kontrabandy wpadli Japoń-
czycy.

Lekeji tańców udziela Karol Kowalski ul. Garbarska l. 7.

Do kupna ad 1 potrzebna gotówka 5000 zł. ad 2. 2000 zł

—, *Poljarska ul.*

SALVESOL

pochłania nikotyne, a właściwie nankowo wyrażając się tworzy z nikotyne związek chemiczny nierozpuszczalny w wilgoci i tej to właściwości zawdzięczać należy, że nikotyne nie dostaje się do ust, a tem samem usuwa się jej szkodliwe działanie, czego zwykła wata dokazać nie może.

To najnowszy wynalazek i wyrób Fabryki tutek cygaretowych „Noris”

Mra W. Beldowskiego

w Krakowie

niezbędny dla palących papierosy i cygara.

O dobroci i doniosłem znaczeniu mego wynalazku świadczą najlepiej

tutki cygaretowe „Noris ze Salvesolem”.

Od pierwszej chwili wprowadzenia ich w handel cieszą się ogromnem powodzeniem, co świadczy nie tylko o żywotności i potrzebie takiego wynalazku, lecz również i o jego dobroci.

Do waty „Salvesol” mają znakomite i przyjemne zastosowanie cygarniczki szklane, bo w nich osadza się cała ilość nikoty, a dym jest nader łagodny i chłodny.

Watę „Salvesol”
do cygarniczek szklanych
nabywać można
w pakietkach po 60 halerzy.

**ŻĄDAJCIE TUTEK
„NORIS”
ze Salvesolem.**

DO NABYCIA:
w c. k. trafikach
i handlach

**Nie dajmy się
oszukiwać!**

Niemieckie TUTKI cygaretowe, jak również nie-
mieckie BIBULKI cygaretowe, kupujemy ciągle,
a nie wiemy, że to wyrób wrogów naszych.

Tytuły polskie, ruskie lub państwowe, jakich
oni używają, są tylko podstępem. — Na odnośnym
towarze powinna być wymieniona firma polska lub
ruska, która ten towar wytwarza i której nazwi-
sko wszyscy znamy.

My przemysłowcy Polacy i Rusini, nie mamy powodu wsty-
dzić się naszych nazwisk. A więc przez z wyrobami, które nie po-
siadają nazwiska przemysłowca polskiego lub ruskiego.

Szanujmy siebie, jeśli nie chcemy zginać!

Mr. Wł. BELDOWSKI

właściciel zakładu przemysłowego

KRAKÓW, Starowiślna 26 (dom własny).

Dla łatwego wyboru tutek polecam następujące gatunki:

„NORIS”	do tytoni
„NORIS” z wata	lekkich
„NORIS” Salvesol	
„NORIS” Salvesol-Club	

„NORIS” Mais Numa	do tytoni
„NORIS” Allert	lekkich
„NORIS” de Paris	do tytoni
Tutki „Hadgis-Nissim”	średniociężnych

Szczególniejszą uwagę zwracam na tutki
„Noris Salvesol”. Odnoszą one niezwykłą łagodność
dymu i są pozbawione nikoty.

Słówko o nowym wynalazku
ważnym dla palących papierosy.

Zastosowanie wiedzy w tym praktycznym wydaniu już niejednokrotnie zdumiewające resul-
taty, przyniosło wiele korzyści Ogółowi.

Żyłbyśmy w takim prawie na każdym kroku triumfy, zrozumiałem więc jest, że i fabrykacja
tutek cygaretowych — czyni postępy w tym kierunku, lecz nie wszędzie i nie zawsze z dodatnim
rezultatem.

Mnie wieloletnie próby, upodostawione nauka i fachowem doświadczeniem, uwiecznione zostały
w wynalazku, o czem zdumiewającym skutkiem. Udało mi się bowiem dojść do badań chemicznych
preparatu znanego już dziś prawie wszędzie — który nosi nazwę:

„SALVESOL”

Jest to wata chemiczna, mająca tak wielce pożyteczną dla palących papierosy własność,
aby mu nie posadono, a czuć przechwałkę — biorąc sobie za zaszczyt palenie na następny
otrzymane w ostatnich czasach

UZNANIE:

WP. Mr. farm. W. Beldowski w Kra-
Z przyjemnością donoszę WP-nu, że od czasu
waty „Salvesol”, nie doznaję przykrych objawów, kłó-
palenia tytoniu. — Wobec tego upraszam o nadesłanie
tem kilo waty „Salvesol”.

Z w. p. Dr. Antoni Mars.

Lwów, dnia 2-go maja 1903 r.

Zwracając uwagę P. T. Ogółu na powyższe uznanie, jakim za wynalazek mój ze strony tak
wielce poważnej i kompetentnej zaszczytny został, czynię to głównie i jedynie w interesie
zdrowia P. T. palących papierosy i tytoni w ogóle.

Mr. farm. Wł. Beldowski

1833 Fabryka „Noris” Wł. Beldowskiego w Krakowie

1000 sztuk tutek „Noris” ze Salvesolem koron 25
i pakietek waty Salvesol

[illegible]

Oto nasz program, popularny jak nasze piśmo.

„Nowiny” skupiły dokoła siebie doborowy sztab współpracowników i korespondentów, zarówno w kraju jak i w głównych stolicach europejskich. Jak w poprzednim roku tak i nadal będziemy zamieszczać fejetony Kazimierza Bartoszewicza, tak chętnie czytane.

W dziale powieściowym rozpoczniemy niebawem druk **nowych znakomych powieści**, które tak jak obecnie drukowane „Tajemnice lekarza kobiecego” wysoce zaciekawiają P. T. Czytelników.

PRENUMERATA NOWIN.

„NOWINY” wychodzą codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych. W poniedziałki i dni poświęcone wychodzi „KURJER KRAKOWSKI” którego prenumerata wynosi miesięcznie 20 halery.

Prenumerata Nowin w Krakowie i Podgórzu miesięcznie kor. 1.40, za odosłanie do domu dopłaca się 20 hal. Na prowincyi kosztują Nowiny miesięcznie kor. 1.50. Prenumerata Nowin wraz z Kurjerem Krakowskim wynosi o 20 h. miesięcznie więcej.

BEZPŁATNE PREMIA

Każdy nowy P. T. Abonent, który zaabonuje „Nowiny” wprost w Administracyi, otrzymuje (na żądanie) **bezpłatnie** początkowe arkusze słynnej powieści „Tajemnice lekarza kobiecego.”

Każdy, kto złoży prenumeratę **półroczną**, otrzymuje **bezpłatne premium**: słynną fantastyczną powieść H. G. Wellsa „Gdy śpiący się zbudzi” z 10 ilustracyami.

Każdy zaś, kto złoży obecnie całoroczną prenumeratę za „Nowiny” otrzyma **bezpłatnie** wspaniałe **Album Wawelu** (katedra i zamek po restauracyi) z ilustracyami kolorowemi St. Tondosa i H. Uziembly z tekstem J. Żuławskiego i N. Trepki (cena księgarska wydania zbroszowanego, oprawne już wyczerpane, wynosi 7 koron).

Album Wawelu nadaje się bardzo na podarki gwiazdkowe; abonenci roczni „Nowin” otrzymują je bezpłatnie, abonenci inni mogą je nabywać po **zniżonej** cenie 4 koron.

Do P. T. Czytelników na prowincyi: Redakcyja „Nowin” zwraca się do P. T. Czytelników na prowincyi z prośbą o nadsyłanie korespondencyi. Co do warunków, należy się listownie porozumieć z Redakcyją. Trzeźwość i bezstronność są głównymi zaletami korespondenta.

Próbka ilustracyi w Nowinach: „Cofają się” Armia rosyjska, pobita pod Kiulienzeneg nad rzeką Jalu, dnia 1 maja, cofa się w rozpypcie w kierunku Fenwangczeng, prażona ogniem artylerji japońskiej.

Próbki ilustracyi w „Nowinach”

Próbka ilustracyi »Nowin«: **Po bitwie: »Śmierć pogodziła wrogów«.**

Plan projektowanego WIELKIEGO KRAKOWA z zaznaczeniem projektowanego PRZEKOPU WISŁY.

MIASTO KRAKÓW wraz z Błonią zajmuje dziś obszar 688 km. □ i liczy 95.925 mieszkańców.

Wielki Kraków objąłby prócz Krakowa następujące gminy: Podgórze z 18.155 mieszkańców; dalej Półwie Zwierzynieckie, Zwierzyniec, Czarna Wieś z Kawiorami, Nowa Wieś Narodowa, Łobzów, Krowodrza, Prądnik Biały, Prądnik Czerwony z Olszą, Rakowice, Grzegorzki, Piaski, Dąbie z Beszczem i Głębinowem, Płaszów, Ludwinów, Zakrzówek, Dębiki, razem 36.497 mieszk.

Wielki Kraków miałby zatem 145.975 ludności a obejmowałby przestrzeń 48.19 km. □.

Regulacya Wisły. Według projektu prof. Sikorskiego, przyjętego przez Radę miejską, celem ochrony miasta przed powodzią, Wisła otrzyma nowe łożysko od Pychowic do uścia Wilgi (przez Zakrzówek i Ludwinów). Stare koryto (od Pychowic do klasztoru Zwierzynieckiego) zostałoby zasypane; druga część starego koryta Wisły aż pod Wawel służyłaby za port.

Na lekcji historii.

- Kiedy się skończyła siedmioletnia wojna? Jakto?
I ty Karolku nie wiesz?
- Jak mi pan profesor powie kiedy się zaczęła,
to zaraz panu profesorowi wyrachuję.

Zawsze pewny siebie.

(Podstuchane na Linii A-B).

Lekarza spotyka znajomy.

- Cóż masz taką smutną minę, doktorze?
- Zmartwiony jestem. Przed godziną zmarł mi chory.
- No, twoim chorym to się chyba często zdarza
- E, nie, każdemu... tylko raz.

Najpoczytniejszem pismem w Galicyi zachodniej są „Nowiny” (nakład dzienny 9000 egzemplarzy). „Nowiny” abono-
wać można w **Krakowie**: w administracyi ul. Zacisze 7, we **Lwowie**: w biurze dzienników Sokołowskiego i Buchstaba, **Na**
provincyi: w każdym mieście i miasteczku w agencyach, księgarniach i trafikach (cena nru jednego wszędzie 3 ct.)

Próbka ilustracyi Nowin: Odsłonięcie kolumny Mickiewicza we Lwowie.